ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS
2. Hälfte 12. Jh. Seite 81r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

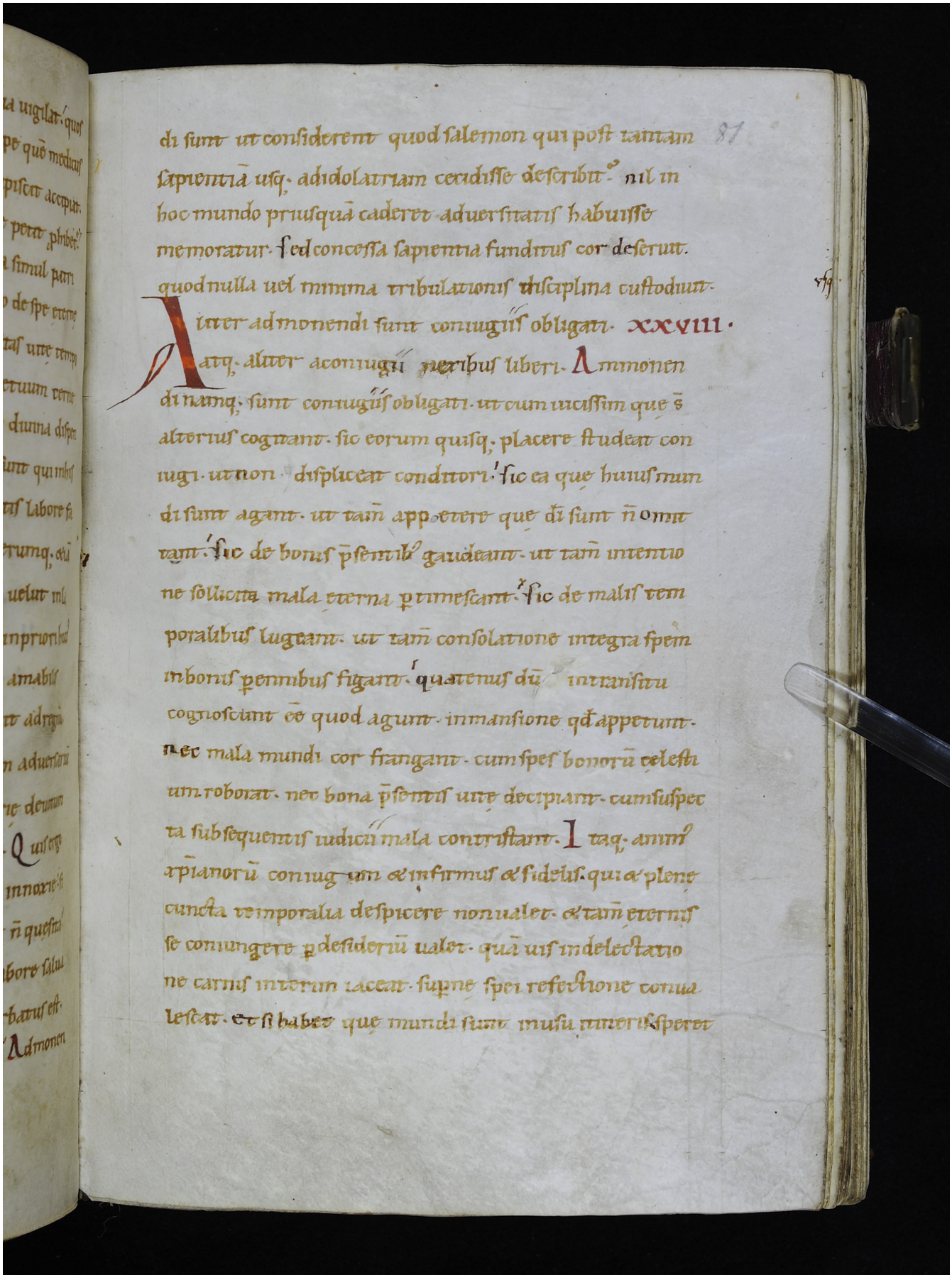

di sunt ut considerent quod salemon qui post tantam
sapientiā usq; ad idolatriam cecidisse describit. nil in
hoc mundo priusquā caderet aduersitatis habuisse
memoratur. sed concessa sapientia funditus cor deseruit.
quod nulla uel minima tribulationis disciplina custodiuit.

Aliter admonendi sunt coniugiis obligati. XXVIII.

Atq; aliter a coniugii neribus liberi. Ammonen
di namq; sunt coniugiis obligati. ut cum uicissim que s̄
alterius cogitant. sic eorum quisq; placere studeat con
iugi. ut non displiceat conditori. sic ea que huius mun
di sunt agant. ut tam̄ appetere que dī sunt n̄ omit
tant. sic de bonis p̄sentib⁹ gaudeant. ut tam̄ intentio
ne sollicita mala eterna ꝑtimescant. sic de malis tem
poralibus lugeant. ut tam̄ consolatione integra spem
in bonis ꝑennibus figant. quatenus dū in transitu
cognoscunt ēē quod agunt. in mansione qd̄ appetunt.
nec mala mundi cor frangant. cum spes bonorū celesti
um roborat. nec bona p̄sentis uite decipiant. cum suspec
ta subsequentis iudicii mala contristant. Itaq; animꝰ
xp̄ianorū coniugum et infirmus et fidelis. qui et plene
cuncta temporalia despicere non ualet. et tam̄ eternis
se coniungere ꝑ desideriū ualet. quā uis in delectatio
ne carnis interim iaceat. supne spei refectione conua
lescat. et si habet que mundi sunt in usu itineris speret